

ת"פ 2531/03/19 - מדינת ישראל נגד דניאל מזרחי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 2531-03-19

לפני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

דניאל מזרחי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333, 335(א)(1) לחוק העונשין. ואלה המעשים: בין הנאשם ולבין המתלון הייתה היכרות במסגרתה נהג הנאשם להגיע לבית המתלון ולבקש ממנו כדורי קלונקס וכדורי שינה. עובר לאירוע נשוא כתב האישום פרץ סכסוך בין השניים. טיב הסכסוך אינו ידוע. ביום 22/2/19, על רקע הסכסוך, הגיע הנאשם לבית המתלון כשבידיו רובה צלצל המשמש לציד דגים. הנאשם הקיש בדלת הבית וכאשר המתלון פתח הדלת ירה הנאשם, באמצעות הרובה, ממרחק של כ- 2 מ', צלצל שחדר לבטנו של המתלון, בכוונה לפגוע במתלון. כתוצאה מכך נגרם למתלון פצע כניסה בבטנו, עד לדופן הקיבה, אשר הצריך ניתוח.

2. הנאשם הנו כבן 21, בעברו הרשעה (הכוללת עבירות רכוש רבות, לרבות הפרעה לשוטר, איומים ותגרה, משנת 2016). בנוגע עם הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם סיים תשע שנות לימוד. הוא סובל מהפרעת קשב וריכוז, עשה שימוש בסמים ואלכוהול, לא גויס לצה"ל עקב מעורבותו בפלילים כקטין. בא פירוט לרקע המשפחתי המורכב בו גדל. מהתסקיר עולה כי בעית ההתמכרות של הנאשם לסם הנה חמורה, הוא מתקשה לתפקד באופן תקין. כיום, לאחר שהצליח להתנקות מסם במהלך מעצרו, הוא מבטא מוטיבציה ראשונית לטיפול מעמיק. שירות המבחן ציין כי ייתכן שעונש מאסר בפועל יציב לו גבול חיצוני וברור להתנהגותו ויפחית בכך סיכון להישנות עבירות דומות.

3. אמו של הנאשם העידה, במסגרת הטיעונים לעונש, ופירטה את הרקע הקשה בו גדל הנאשם: אביו של הנאשם נפגע בשלושה פיגועים וסבל מהפרעות נפשיות. אם הנאשם ואביו התגרשו, הבן הבכור נפטר, לאחר מכן נפטר האב. הנאשם גדל לתוך נסיבות אלה, כיום הוא החל תהליך טיפולי ומקבל אחריות, והאם ביקשה להתחשב במצבו ולאפשר לו המשך קבלת טיפול.

4. **ב"כ המאשימה** הפנתה לכך שהנאשם פגע בערכים המוגנים של שלמות הגוף, החיים והביטחון. מדובר בעבירה חמורה, אשר העונש המירבי הוא שנות מאסר רבות. באה הפניה להחלטות מהן ביקשה המאשימה ללמוד כי המתחם הראוי הנו 3 עד 5 שנות מאסר. לזכות הנאשם, ציינה באת כוח המאשימה כי הנאשם הודה, קיבל אחריות אך לחובתו עברו הפלילי. לאור אלה, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם 4.5 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי.

5. **ב"כ הנאשם** טען, מנגד, כי עמדתה העונשית של המאשימה הנה קיצונית, זאת נוכח נסיבות האירוע ונסיבותיו הלא פשוטות של הנאשם. המתחם הראוי, כך נטען, הנו מאסר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר ויש למקם הנאשם באמצע המתחם ולגזור עליו שנת מאסר. נטען עוד כי רב הנסתר על הגלוי לגבי נסיבות האירוע, הנאשם לא תכנן את האירוע, וכנראה היה תחת השפעת אלוהול. בסופו של דבר, המתלונן לא נפגע באופן חמור. נטען עוד כי על אף גילו הצעיר של הנאשם, הוא עבר מסכת שאינה פשוטה: הפיגועים בהם נפגע אביו, אשר גרמו לשינוי אצל האב והובילו לפירוק המשפחה, הנאשם השתמש בסמים קשים מגיל 16, אחיו נפטר עקב שימוש בסמים, הנאשם מתאמץ לשנות את דרכיו. יש לגזור על הנאשם עונש מתון אשר יסייע לשיקומו. כן באה הפניה לפסיקה אשר, לפי הנתען, עולה ממנה כי העונש הראוי נע בין 10 ועד 22 חודשי מאסר. בנוסף הוגשו מסמכים שונים, ביניהם ממכון הדרך אל האור לעניין טיפול מגמילה, מבית חם (גם כן לעניין הגמילה).

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, עקב הנסיבות המשפחתיות הוא נפל לעולם הסמים, הוא מבקש להקים משפחה, לטפל בעצמו ולהשתקם.

6. תסקיר נפגע עבירה - מהתסקיר עולה, בתמצית, שהפגיעה במתלונן גרמה לנזק פיזי משמעותי שהשלכותיו על המתלונן הן רוחביות ונמשכות עד היום. עובר לפגיעה, על אף מצב בריאותי רעוע, קשיים כלכליים, הנפגע ניהל אורח חיים מספק ברובו, אולם הפגיעה קטעה את האיזון העדין שנבנה, נפגעה הרמה התפקודית, הכלכלית והמשפחתית, ונחוצים לו סיוע ותמיכה שוטפים וסיוע בשיקומו.

7. דין

העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם (סעיף 40ב' לחוק העונשין). יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך תבוא התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה באותו ערך, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 ט' לחוק (ביניהן: תכנון, חלק יחסי של הנאשם בביצוע, הנזק הצפוי והנזק שנגרם, יכולת ההבנה את המעשה ואת הפסול ביכולת להימנע, מידת אכזריות ואלימות וניצול לרעה של כוח הנאשם בנפגע או בניצולו).

8. מעשהו של הנאשם פגע בערך שלמות הגוף והביטחון האישי. לא ברור האם הנאשם תכנן את מעשיו, שכן הרקע למעשים אינו ברור, אולם מדובר במעשה אלים, תוקפני, בעל פוטנציאל נזק ממשי וניכר. כפי שציינה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה שבצידה עונש מאסר לתקופה ארוכה, נתון אשר יש לו משקל לעניין קביעת המתחם. בענייננו, המתחם הראוי הנו 26 ועד 60 חודשי מאסר.

לזכות הנאשם יש לזקוף הודעתו, נסיבות חייו הקשות, מאמציו, כיום, להשתקם ולעלות על דרך הישר. לנאשם אמנם הרשעה הכוללת עבירות רבות, אולם מדובר בהרשעה עת היה כבן 16 שנים ועיקרן עבירות רכוש.

בנסיבות אלה, ניתן למקם הנאשם סמוך לחלקו התחתון של המתחם.

9. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים, תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי למתלונן בסך 50,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 30/4/20.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח כסלו תש"פ, 26 דצמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי כרמל, שופט